

30 Απριλίου 2020

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός: Οι γίγαντες των παθών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός (1921-2009).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=492645>

Με κόπο θα σχολιάσουμε τους γίγαντες των παθών, για να γνωρίζουμε από αυτά που μας παρενοχλούν σε ποια ολέθρια κατάσταση βρισκόμαστε. Οι δυνάμεις του σκότους συστηματικά κινούνται για τη δική μας υποδούλωση και καταστροφή. Αν είμαστε προσεκτικοί καταλαβαίνουμε από τα πάθη, που μας παρενοχλούν, σε ποια τάξη μάχης βρισκόμαστε και είμαστε έτοιμοι για την αντιμετώπισή τους. «Ητοιμάσθην και ουκ εταράχθην» (Ψαλμ. ριη', 60).

Συνήθως οι πρώτοι δαίμονες, που δίνουν το έναυσμα της μάχης είναι οι της γαστριμαργίας, επειδή συνδέονται, δήθεν, με τη βιολογική μας σύσταση.

Ακολουθούν αυτοί της φιλαργυρίας και πλεονεξίας, για τους μοναχούς, για να μη τους λείψουν δήθεν τα απαραίτητα.

Διώχνουν έτσι την πίστη στο Θεό, που προνοεί πατρικώτατα.

Μετά έρχονται οι της φιλοδοξίας, με τέρμα την υπερηφάνεια, τον πυθμένα του αφανισμού και της διαβολοποίησης.

Αυτή είναι η τρίαινα της ειδωλολατρίας, που συμβολίζει την επικράτεια του κόσμου τούτου, που την κατάργησε ο Κύριος με την παρουσία του.

Σ' όσους γίνεται πιστευτός «ο δράκων», κατευθείαν επιβάλλεται και επιβουλεύεται τον άνθρωπο μέσω των βιολογικών του αναγκών.

Σε μας όμως, πατέρες και αδελφοί, εύχομαι και ελπίζω με τη Χάρη του Χριστού, του γλυκύτατού μας σωτήρα, να μη βρει θέση ή τόπο ή ακρόαση, αφού αισθητά γνωρίζουμε ότι «μηκέτι εαυτοίς ζώμεν αλλά τω υπέρ ημών αποθανόντι και εγερθέντι» (πρβλ. Β' Κορ. ε', 15). Και άρα «αυτώ μέλει περί υμών» (Α' Πέτ. ε', 7), «είτε ζώμεν, είτε αποθνήσκομεν» (πρβλ. Ρωμ. ιδ', η').

Πίσω από τα τρία αυτά πάθη ακολουθούν τα υπόλοιπα «έθνη των αλλοφύλων», που συνεργούν στη συντριβή αυτών, που οι τρεις πρώτοι δαίμονες πλήγωσαν.

Όσοι αισθάνονται ερεθισμούς και ενοχλήσεις αισθησιακές, να γνωρίζουν ότι έπεσαν θύματα της γαστριμαργίας, του κορεσμού και της ηδυφαγίας.

Όσοι πιέζονται από θυμούς, αντιλογίες και ταραχή, είναι θύματα της πλεονεξίας και του προσωπικού συμφέροντος. Η λύπη δεν απουσιάζει. Ακολουθεί ο σβησμός του ζήλου και της θέρμης του πνεύματος.

Το τρίτο και μεγαλύτερο κακό, η υπερηφάνεια, τροφοδοτείται από τα προηγούμενα πάθη και ειδικά από την αυτοπεποίθηση, την επιμονή στη γνώμη, στη γνώση, στο θέλημα και στην κρίση του ανθρώπου.

Τους τρεις αυτούς γίγαντες ανέτρεψε ο Κύριος, όταν αποσύρθηκε στην έρημο της ησυχίας και νήστευε και μας παρέδωσε τα λάφυρα της μάχης.

Δεν υποχωρούμε στους ερεθισμούς της επιθυμίας και στις πιο κρίσιμες ώρες της ανάγκης, γιατί «ουκ επ άρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος» (Ματ. δ', 4).

Δεν συμβιβαζόμαστε με καμιά παράβαση του θείου θελήματος ή της θείας λατρείας, με ανταλλαγή όλης της κοσμικής εξουσίας. «Ύπαγε οπίσω μου σατανά. Κύριον τον Θεόν μου προσκυνήσω και αυτώ μόνω λατρεύσω» (Ματ. Δ',10).

Ούτε παράλογα προκαλούμε και πειράζουμε τη θεία Πρόνοια, ούτε από περιέργεια, ούτε από απροσεξία, γιατί «ουκ εκπειράζομεν Κύριον τον Θεόν ημών».

Να γνωρίζετε ότι όλοι οι δαιμονιώδεις λογισμοί, είναι νοήματα αισθητών πραγμάτων, που γνωρίσαμε ή που ακούσαμε. Αυτά προβαλλόμενα στο νου ερεθίζουν το πάθος στο οποίο ανήκουν.

Απ' αυτό διαπιστώνει κανείς πού είναι αιχμάλωτος και πειράζεται.

Όταν μας παρουσιάζεται, είτε είμαστε ξύπνιοι, είτε κοιμόμαστε, το πρόσωπο αυτού που μας λύπησε ή αδίκησε, φανερώνεται το πάθος της μνησικακίας.

Με αυτόν τον τρόπο μαθαίνει ο καθένας το πάθος, που τον πολεμά και στρέφει προς αυτό την πάλη.

Πάντως δεν είναι μόνο από τους δαίμονες οι ερεθισμοί και οι εμπαιθείς εικόνες.

Και ο ίδιος ο νους, με τη φαντασία και τη μνήμη, κρατά από όσα συνέβησαν στο παρελθόν, και ευεργετώντας μας, μας δείχνει την αθλιότητά μας, για να μετανοήσουμε και θεραπευτούμε.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού, “Βατοπαιδινές Κατηχήσεις”, Κατήχηση 17η, “Οι γίγαντες των παθών και ο δικός μας αγώνας”, έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, σειρά «Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 10».